Kudina voorele järgneb kirdes selgekujuline Rahivere voor, millest suurem osa asub juba Palamuse kihelkonnas. Olles 3 km pikk ja 1.1 km lai, esineb see ellipsikujuline voor tähelepandava tegurina ümbruskonna maastikus. Tema kaldenurgad on edelas 5°, kirdes, nagu harilikult, pisut rohkem.

Kihelkonna voorte rühma lõpetab kirdes suur Saare mõisa voor. See moodustus on selgesti voorekujuline ainult oma lõunapoolsel otsal, kus teda piirab Saare järve lohk, kuna ta põhja pool ebaselge moodustusena üle läheb Levala vooreks, mis osalt juba kihelkonna piirest väljaspool. Saare mõisa voore lõunapoolsel otsal asub Saare mõisa, 45 kõrgusel üle samanimelise järve pinna.

Peale siin loendatud suuremate ja selgemakujuliste voorte esineb nende vahel veel rida vähemaid voori, mis sagedasti ebaselgete moodustustena ainult topograafilise kaardi abil märgatavad. Säärased on eelnimetatud Kõrenduse künnis, Kaiavere järve ja Vaidavere voore vahel, siis madalad künnised Maarja-Magdaleena kiriku ja Kulmuvere küla kohal, ning Saare-Vanamõisa voorelaadiline künnis, mida võib vaadelda ka kui Levala voore lõunapoolset jätku.

Mida enam ida poole, seda rohkem muutuvad voored ebaselgeiks lamedate nõlvadega moodustusiks, nii et ei saa kõnelda enam voortest, vaid ainult voorestatud pinnamoodustusest. Seesuguseid ebaselgeid kõrgendikke näeme Kaitsemõisa ja Sääritsa küla ning Vara, Kaarli ja Äte mõisa kohal.

Kihelkonna keskosa, voortealast ida pool, moodustab lai tasane nõgu, mille keskuses asuvad Kaiu ja Jõemõisa järv ja neid ümbritsevad sood. Seda nõgu piirab põhjast ja idast rida kõrgendikke, kuna lõuna poole kerkib ta vähehaaval pisut kõrgemaks laiaks alaks, mis jätkub Tartu-Maarja kihelkonnas kuni Emajõeni.

Kihelkonna põhjapoolses otsas, Roela ja Kääpa jõe vahel, tõuseb kuplite ja seljakute rühm, mida nimetatakse Toljase mägedeks. See kompleksmoodustus, mille pikkus umbes 4 km, tõuseb põhja pool järsult kuni 25° kaldenurgaga keset Toljase sood 50 m kõrgusele ning madaldub pikkamööda lõunasihis, üle minnes Vassevere mõhnaalaks. Kõrgustiku põhjapoolse, kõrgema osa moodustavate seljakute siht on lääne-edelast idakirdesse, mis lubab oletada, et meil on siin tegemist servamoodustusega. Toljase mägede kirdepoolne ots lõpeb 300 m pikkuse ja umbes 20 m laiuse ning 10—15 m kõrguse vallseljakuga, mis pikkamööda üle läheb enam põhjas ja kirdes asuvaks Ruskavere liiva-alaks.

Toljase mäed kujutavad endist väikest piiratud ulatusega kingustikku. Mitmesuguse kujuga kühmad, kuplid, seljakud vahelduvad liudade, häilude ja moldidega, millede põhjas asetseb sagedasti väike järveke, enamasti soostuv. Mõnest lohust on järv juba kadunud ja nende endist olemasolu tunnistab ainult lopsakas taimestik.

Toljase otsamoreenile järgneb põhja pool tasane Toljase soo, millest kirde pool algab pisut kõrgem, kuid samuti lameda reljeefiga Ruskavere liiva-ala. Seda piiravad läänest, põhjast ja idast Roela ja Kääpa jõgi, ja see ala kujutab enesest võrdlemisi tasast liivamaad,